

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Uanset de ved Forslaget til Lov om Børn udenfor Ægteskab foreslaaede Ændringer i disse Børns Retsstilling i Forhold til Ægtebørnenes vil der dog stadig paa en Række Punkter blive en Forskel i Retsstillingen tilbage, og dels som Følge heraf, dels af andre — ikke retlige — Grunde vil det stadig være af Betydning, om et Barn fastslaas at være af ægteskabelig Afstamning eller maa anses som Barn udenfor Ægteskab. Navnlig med Hensyn til Raadigheden over Barnet vil Forældrenes Ægteskab og Samliv medføre en væsentlig Forskel i Retsstillingen, som i gældende Ret er udtrykt ved, at medens Forældremyndigheden over et Ægtebarn tilkommer Forældrene i Forening, tilkommer Forældremyndigheden over et Barn udenfor Ægteskab alene Moderen, og Forældremyndigheden kan kun, naar Moderen er død og i øvrigt paa visse særlige Betingelser, tillægges Faderen. Af særlig Betydning er det derhos, at det, naar et Barns Moder er gift, kan fastslaas, at Ægtemanden er Fader til Barnet, uden at det er nødvendigt at følge den Fremgangsmaade, som anvises med Hensyn til Fastslaaelsen af Faderskabet til et Barn udenfor Ægteskab. Medens der her altid maa kræves enten en udtrykkelig Anerkendelse af Faderskabet fra den paagældendes Side eller en retslig Afgørelse, vil Faderskabet til et Ægtebarn almindeligvis være fastslaaet, uden at der fra Forældrenes eller andres Side foretages noget særligt Skridt i den Anledning.

Med Hensyn til Børn, der avles af en gift Kvinde, gælder i dansk Ret Regelen *pater est, quem nuptiæ demonstrant*, o: Ægtemanden anses for Barnets Fader, indtil det modsatte bevises. Denne Regel findes ikke udtalt noget Sted i Lovgivningen, men er antaget i lang og fast Praksis. Betydningen af Regelen er den, at den, der paastaar, at Barnet er avlet udenfor Ægteskab, maa *bevise*, at det ikke *kan* være ægte, enten fordi Ægtemanden paa Avlingstiden ikke *kan* have haft Samleje med Hustruen, f. Eks. paa Grund af Fraværelse, eller ogsaa, fordi han faktisk ikke har haft saadant Samleje; dette sidste Bevis er det overmaade vanskeligt at føre, idet det ikke er tilstrækkeligt, at begge Ægtefæller overensstemmende erklærer, at de ikke har haft

Samleje paa Avlingstiden. Endvidere kan Beviset for, at Barnet ikke kan være ægte, tænkes ført ved, at det gennem Blodtypeundersøgelser konstateres, at Ægtemanden ikke kan være Fader til det paagældende Barn. Efter Praksis gælder Formodningen for Ægtemandens Faderskab dog ikke, naar Ægtefællerne i Henhold til Bevilling lever separerede i Henseende til Bord og Seng; derimod har Praksis ikke i Almindelighed villet fravige Pater-est-Regelen, naar Ægtefællerne blot faktisk lever adskilte, om end der i nyere Tid synes at være nogen Tilbøjelighed til at fjerne sig fra den i saadanne Tilfælde, jfr. H. R. D. i UfR. 1924 pag. 231 og H. R. D. i UfR. 1930 pag. 641, smlgn. hermed H. R. D. i UfR. 1928 pag. 489. Den ved § 14, sidste Stykke, i Lov Nr. 130 — 1908 indførte Bestemmelse om, at Moderen, hvis hun paa Avlingstiden var gift, men ikke samlevede med sin Ægtefælle, kan gaa frem efter de samme Regler, som hvis hun var ugift, har ikke medført nogen Ændring paa dette Punkt, idet den blot sigter til den processuelle Fremgangsmaade.

Nærværende Lovforslag gaar navnlig ud paa at give Forskrifter om, hvorledes den nævnte Regel fremtidig bør komme til Anvendelse, se nedenfor ad §§ 2—5. I § 1 giver Forslaget derhos en Definition af Begrebet Ægtebørn. I § 6 indeholdes nogle Bestemmelser om Underholdsbidrag til Ægtebørn, og i § 7 ophæves den i nugældende Ret hjemlede Adgang til Legitimation af Børn udenfor Ægteskab ved Kuldlysning eller ved kgl. Bevilling.

ad § 1.

Paragraffen giver en Definition af, hvad der skal forstaaes ved Ægtebørn, og træder saaledes i Stedet for Bestemmelsen i Christian den Femtes Danske Lov 5—2—32, hvorefter „Ægtebørn ere de, som ere fødte af Forældre, der ere øgte viede med hin anden“, og som, uanset at den ikke udtrykkelig udtaler det, maa antages at omfatte ogsaa et Barn, hvis Forældre var gift paa Avlingstiden, men hvis Ægteskab var opløst før Barnets Fødsel, ved Døden eller Skilsmisse. Den foreslaaede Bestemmelse omfatter ogsaa det Tilfælde, hvor Forældrene indgaar Ægteskab, efter at